7. Тимошенко, О. В. Антикризове управління як передумова підвищення ефективності діяльності підприємства [Текст] / О. В. Тимошенко, О. Ю. Буцька, Ф. Х. Сафарі // Економічний аналіз: зб. наук. праць / ТНЕУ, Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр ТНЕУ «Економічна думка», 2016. — Том 23. — № 2. — С. 187–192.

8. Єпіфанова І. Ю. Сутність антикризового управління підприємства [Електронний ресурс] / Єпіфанова І. Ю., Оранська Н. О. //Економіка і суспільство. — 2016. — Вип.2. — С. 265–269. — Режим доступу: htts. //economyandsociety.in.ua/

9. Камнева А. В. Дослідження існуючих інструментів та моделей антикризового управління на підприємстві /Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі. — 2014. — № 4. — С. 15–27.

10. Мокряк К. В. Інноваційна діяльність в концепції системи антикризового фінансового управління підприємством / Мокряк К. В. // Молодий вчений / Економічні науки. ОНЕУ. — 2016. — № 4 (31). — С. 142–146.

УДК 658.14/.17-047.44

Соболєв Д.Р.,

здобувач освітнього ступеня магістр

Науковий керівник – Романишин В.О.,

к.е.н., доцент, доцент кафедри

корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Діагностика фінансового стану підприємства із застосуванням дискримінантного аналізу

За сучасних умов господарювання дослідження фінансового стану підприємств та визначення шляхів його покращення набуває особливого значення. За результатами його діагностики стейкхолдери можуть оцінити не

лише минулий та поточний, але й перспективний стан підприємства, підготувати ефективні управлінські рішення за всіма напрямками його діяльності.

Фінансовий стан підприємства відображає ефективність його економічної діяльності, а проведення фінансового аналізу дозволяє своєчасно оптимізувати використання фінансових ресурсів. Діагностика фінансового стану – це складний процес ідентифікації якості фінансового стану суб'єкта підприємницької діяльності через виявлення факторів, які впливають на його фінансові показники та результати господарської діяльності [1]. Саме тому якісна діагностика фінансового стану дає змогу об'єктивно визначати пріоритетні напрями розвитку підприємства, будувати стратегічні плани і контролювати їх виконання.

Виокремлюють такі основні методи аналізу фінансового стану підприємства: горизонтальний (часовий) аналіз, вертикальний (структурний) аналіз, трендовий аналіз, порівняльний аналіз, аналіз відносних показників (коефіцієнтів) та факторний аналіз [2], який пропонуємо розглянути детальніше.

У роботі акцентується увага на визначенні інтегрального показника якості фінансового стану підприємства, використовуючи метод багатофакторного дискримінантного аналізу. Вважаємо, що основними перевагами такого підходу до оцінки фінансового стану підприємства є можливість визначення впливу окремих факторів (причин) на результативний показник з поправкою на вагові коефіцієнти, враховуючи вид діяльності об'єкта дослідження, його розміри тощо. Базовий алгоритм багатофакторної дискримінантної функції для розрахунку інтегрального показника великих та середніх підприємств, зайнятих у виробництві харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів, має такий вигляд [3]:

$$Z = a_1 K_1 + a_2 K_2 + a_3 K_3 + a_4 K_4 + a_5 K_5 + a_n K_n - a_0,$$

де Z – інтегральний показник фінансового стану підприємства;

$K_1, K_2 ... Kn$ – фінансові коефіцієнти, що визначаються на підставі даних фінансової звітності підприємства;

$a_1, a_2...an$ параметри дискримінантної моделі, що – визначаються з урахуванням вагомості та розрядності фінансових коефіцієнтів;

a_0 – вільний член дискримінантної моделі.

Застосуємо модель для розрахунку інтегральногопоказникафінансового стану суб'єкта підприємницької діяльностіпротягом 2014-2018 року, на прикладі АТ «ВО «КОНТІ»(табл. 1).

Таблиця 1.

Модель розрахунку фінансового стану підприємства

Період	**Модель/результат**	**Клас**
	$Z = 0,035 \times K_1 + 0,04 \times K_2 + 2,7 \times K_3 + 0,1 \times K_6 + 1,1 \times K_7 + 1,2 \times K_8 + 0,05 \times K_9 - 0,8$	
Z_{2014}	0,82 – високий рівень спроможності виконувати зобов'язання та найменша ймовірність дефолту;	1
Z_{2015}	0,86 – високий рівень спроможності виконувати зобов'язання та найменша ймовірність дефолту;	1
Z_{2016}	-0,05 – нижче середнього рівня спроможності виконувати зобов'язання;	3
Z_{2017}	0,37 – достатній рівень спроможності виконувати свої зобов'язання та незначна ймовірність дефолту;	2
Z_{2018}	0,29 – достатній рівень спроможності виконувати свої зобов'язання та незначна ймовірність дефолту.	2

Джерело: побудовано автором на основі [3, 4]

Отримані результати розрахунків засвідчили, що найслабший фінансовий стан спостерігався у 2016 році – 3 клас, а найбільш стійкий у 2014-2015 роках – 1 клас; та достатній у 2017-2018 роках – 2 клас. Причинами суттєвого погіршення інтегрального показника фінансового стану АТ «ВО «КОНТІ» у 2016 р. стали: низьке значення рентабельності продажів за фінансовими результатами від

операційної діяльності (EBIT), рентабельності операційної діяльності за EBITDA та рентабельності активів за чистим прибутком. Чинником, що негативно впливав на інтегральний показник фінансового стану підприємства протягом 2017-2018 рр. є рентабельність активів за чистим прибутком.

Таким чином визначення інтегрального показника з використанням багатофакторної дискримінантної моделі дало змогу провести поглиблений аналіз фінансового стану АТ «ВО «КОНТІ», визначити основні фактори, які спричинили погіршення його фінансового стану, розглянути потенційні шляхи його покращення через збільшення розміру чистого прибутку, як одного з основних джерел фінансових ресурсів на підприємстві.

Результати оцінки фінансового стану підприємства дають змогу запропонувати такі шляхи збільшення операційного і чистого прибутку до їх позитивних значень: оптимізація виробництва зі зменшенням собівартості продукції за допомогою оновлення матеріально-технічної бази; розробити стратегію покращення оборотності дебіторської заборгованості за рахунок забезпечення суворого дотримання контрактів щодо поставки продукції; проведення ефективної цінової політики, її диференціації щодо окремих категорій покупців; здійснювати рефінансування прибутку компанії в інноваційні сфери своєї діяльності, для виходу на нові ринки, збільшення експорту тощо.

Список використаних джерел:

1.Мальований М. І. Фінансовий стан підприємства та його покращення у післякризовий період / М. І. Мальований // Збірник наукових праць Уманського національного університету садівництва. - 2012. - Вип. 81(2). - С. 93-105. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/zhpumus_2012_81(2)__14.

2. Богацька Н. М. Фінансовий стан підприємства та шляхи його покращення в бізнес-процесах підприємства / Н. М. Богацька, О. В. Галюк // Молодий вчений. - 2013. - № 2(02). - С. 12-16. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2013_2(02)__3.

3. Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Порядку проведення оцінки фінансового стану потенційного бенефіціара інвестиційного проекту, реалізація якого передбачається на умовах фінансової самоокупності, а також визначення виду забезпечення для обслуговування та погашення позики, наданої за рахунок коштів міжнародних фінансових організацій, обслуговування якої здійснюватиметься за рахунок коштів бенефіціара» від 14.07.2016 № 616 [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/z1095-16

4. Офіційний сайт АТ «ВО «КОНТІ» [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.konti.com/ua/investors/lc

УДК 336.6

Тутов В.О.,

Одеський національний економічний університет

Антикризове фінансове управління

У сучасних умовах фінансовий стан багатьох комерційних організацій набуває негативних тенденцій, тому на першому плані постають питання антикризового фінансового менеджменту як ефективного механізму антикризового управління.

Антикризове управління, в тому числі фінансове антикризове управління розглядають як складову загального менеджменту підприємства. Антикризове фінансове управління логічно розглядати як підсистему загальної системи управління суб'єктами економічної діяльності, головним завданням якого є своєчасне діагностування передкризового фінансового стану суб'єктів економічної діяльності і прийняття не обхідних превентивних заходів щодо попередження фінансової кризи, стверджують дослідники В.В. Коваленко, М.В. Суганяка, В. І. Фучеджи [1, с. 27]. Антикризове фінансове управління як складову управлінського процесу на підприємстві розглядають автори Школьник І.О та Кремень В.М., які визначають, що антикризове фінансове управління підприємством — це частина загальної фінансової стратегії